

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11Csp/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434641
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:6120434641.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 358 311 54 zastúpený JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto proti žalovaným: 1/ Š. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, XXX XX R. a 2/ H. F., nar. X.XX.XXXX, bytom Š.Á. XXXX/XX, XXX XX R. o zaplatenie 2.013,67 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o zaplatenie 115,- eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Súd žalobu o zaplatenie 1.898,67 eur s príslušenstvom zamietá.
- III. Súd žalovaným vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 22.11.2020 podal na upomínací súd v Banskej Bystrici žalobu, ktorou žiadal, aby súd žalovaných zaviazal zaplatiť mu sumu istinu 2.013,67 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.013,67 eur od 1.5.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155 poskytol žalovaným na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 4.5.2015 pod číslom úverového účtu 4156978521 úver vo výške 5.000,00 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžníci svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnili riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaní napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatili, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami s článkom označeným „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.4.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovaným doručené dňa 23.4.2018. Nakoľko žalovaní v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatili, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 1.5.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Žalobca ďalej uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupcom a ním ako postupníkom dňa 14.2.2020 bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi

ako postupníkov, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 1.7.2020. Žalovaní boli vyzvaní právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovaným len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 2.013,67 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaní žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatili.

3. Na preukázanie skutočností tvrdených v žalobe žalobca predložil listiny: Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 00466111129015 zo dňa 4.5.2015, Zoznam dokladov k flexipôžičke, Žiadosť o flexipôžičku zo dňa 29.4.2015, Fotokópie dokladov žalovaných, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu zo dňa 4.5.2015, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. účinné od 1.4.2015, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Údaj o hodnote RPMN a priemernej RPMN, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 4.5.2015, Potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku zo dňa 29.4.2015, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2020, Prílohu k zmluve o postúpení pohľadávky, Výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 16.10.2020 s podacím hárkom, Prehľad úhrad, Tretia upomienka zo dňa 5.3.2018, Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.4.2018 s fotokópiou obálky.

4. Dňa 7.12.2020 upomínací súd vydal platobný rozkaz, ktorým bolo návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovie. Nakoľko platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovaným do vlastných rúk a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní na vecne a miestne príslušnom súde, platobný rozkaz sa zrušil v zmysle ust. § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní.

5. Súd doručoval žalovaným každému zvlášť podľa ust. § 167 ods. 1a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobu s prílohami, s procesným poučením a s uznesením s výzvou na vyjadrenie k žalobe, ktoré si žalovaní prevzali 18.6.2021. Žalovaní sa k žalobe nevyjadrili.

6. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že žalovaní na svoj záväzok uhradili celkovo sumu 6.304,74 eur platbami v období od 25.6.2015 do 21.5.2020, pričom z výpisu z účtu je možno vidieť aj rozpad konkrétnych platieb na jednotlivé položky - istinu, úroky a poplatky, započítanie platieb na tieto položky je zrejmé zo stĺpcov označených ako „Istina“, „Úrok“, „Suma sankčný úrok“, „Poplatok za poskytnutie“, „Suma poplatky“ a „Suma poistenie“. V tomto konaní si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie istiny, ktorá nebola žalovanými uhradená (v súlade so započítaním v zmysle vyššie uvedeného), spolu so zákonným úrokom z omeškania. Pre úplnosť žalobca uviedol, že spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 05.03.2018 označenej ako „Tretia upomienka“ predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovaným na adresu nimi uvedenú a to pod číslom zásielky RE526358111SK a RE526358125SK dňa 05.03.2018. Pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 11.4.2018. Ďalej žalobca oznámil, že žalovaní počas súdneho konania zaplatili časť svojho dlhu platbami zo dňa 18.8.2021 v sume 65,- eur a zo dňa 21.9.2021 v sume 50,- eur, a preto žalobca berie žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 115,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhujeme, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň žalobca upravil žalobný návrh, ktorým navrhol, aby žalovaných zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.898,67 eur a úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2.013,67 eur od 1.5.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.948,67 eur od 1.5.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.898,67 eur od 1.5.2018 do zaplatenia a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

7. Podľa ust. § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 a 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa ust. § 146 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Na základe zákonných ustanovení a v súlade s návrhom žalobcu súd nemal dôvod nevyhovieť návrhu na čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v tejto časti o zaplatenie 115,- eur s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby došlo ešte pred pojednávaním, súd na prípadný nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby podľa ustanovenia § 146 CSP by neprihliadal.

8. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 14.10.2021, ktorého sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu značnej pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania. Pojednávanie sa nezúčastnili ani žalovaní, ktorý si zásielku s predvolaním na pojednávanie v odbernej lehote neprevzali.

9. Súd sa oboznámil so žalobou, ako aj s listinami predloženými žalobcom so žalobou a zistil nasledovný skutkový stav veci:

10. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 4.5.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 004661111290415, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným spotrebiteľský úver a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, použiť na dohodnutý účel, pokiaľ bol účel dohodnutý, zaplatiť úroky, poplatky a splniť ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy. Základné podmienky úveru boli

- druh úveru: bezúčelový
- výška úveru: 5.000,- eur
- lehota splatnosti: 108 mesiacov,
- druh úrokovej sadzby: fixná počas celej lehoty splatnosti úveru,
- čerpanie úveru jednorázovo dňa: 4.5.2015,
- celkový počet splátok: 107
- dátum prvej anuitnej splátky: 22.6.2015,
- dátum poslednej anuitnej splátky: 22.4.2024 (termín konečnej splatnosti)
- doba trvania zmluvy: do splatenie všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy,
- výška úrokovej sadzby: 18,40 % p. a.
- mesačná anuitná splátka: 100,32 eur
- z toho mesačná splátka poistného: 4,05 eur
- RPMN: 21,10 %
- celkové náklady dlžníka: 5.400,20 eur
- výška poplatku za poskytnutie úveru: 100,00 eur
- celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 10.400,20 eur
- priemerná RPMN: 16,16 %

Podľa článku I. bodu 4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky (t. j. istiny a úroku) je ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky uvedenej v bode č. 1 tohto článku.

Podľa článku I. bodu 5 písm. b) zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný.

11. Podľa článku X. bodu 1 všeobecných obchodných podmienok ak veriteľ poštou doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom, robí tak doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu dlžníka. Tieto písomnosti vrátane iných písomností (napr. upomienky, odstúpenie) sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná (adresát neznámy, nezastihnuteľný, nesprávna adresa, adresát požiadal o doposielanie), a to dňom podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za doručenú dlžníkovi dňom, keď ju podľa údajov veriteľa prevzal, alebo ak bola písomnosť uložená na pošte v posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie.

12. Z Tretej upomienky - pokus o zmier zo dňa 5.3.2018 zasielanej obom žalovaným vyplýva, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. upozorňuje žalovaných, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradili záväzky zo zmluvy o úvere, pričom ku dňu vystavenia tejto upomienky eviduje po lehote splatnosti pohľadávku - dlžnú čiastku vo výške 253,42 eur (z toho istina 60,08 eur, úrok 132,46 eur, úrok z omeškania 0,19 eur, poplatky 60,67 eur) pre spotrebný úver reg. č. zmluvy 004661111290415 a vyzýva žalovaných na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere, v opačnom prípade bude požadovať od žalovaných vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dohodnutým dátumom splatnosti. Zároveň boli žalovaní upozorení na právo banky na odstúpenie od zmluvy. Podľa poštového podacieho hárka bola táto upomienka doručovaná žalovaným poštou ako doporučená 2. triedy zásielka dňa 5.3.2018.

13. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.4.2018 označeným číslom 17SÚ/D1,D2/110418 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. skonštatoval, že napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaní neuhradili dlžnú pohľadávku banky z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. 004661111290415 zo dňa 4.5.2015 a týmto dňom žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 4.620,19 eur. Zároveň boli žalovaní vyzvaní na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Podľa údajov na doručení právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. doručoval žalovaným doporučenú zásielku do vlastných rúk, ktorú si neprevzali v odbernej lehote.

14. Podľa prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávky je postupovaná pohľadávka identifikovaná ako pohľadávka proti žalovaným s uvedením VS 4156978521 s výškou istiny 2.013,67 eur, zmluvného úroku 1.444,15 eur, úroku z omeškania 380,71 eur a poplatkov 54,24 eur k rozhodujúcemu dňu 1.7.2017.

15. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2020 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. oznámila žalovaným, že ku dňu 8.7.2020 svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere VS 4156978521 zo dňa 4.5.2015 spolu s príslušenstvom postúpila na žalobcu.

16. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 16.10.2020 žalobca oznamuje žalovaným, že má voči nim splatnú peňažnú pohľadávku nadobudnutú od pôvodného veriteľa Všeobecnej úverovej banke, a. s. pozostávajúcu z istiny, sankčného úroku, základného úroku, náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, postúpený poplatok a úrok z omeškania, celkom vo výške 4.286,11 eur. Táto výzva na zaplatenie bola odosielaná žalovaným doporučenou zásielkou druhej triedy dňa 19.10.2020.

Právny stav

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník alebo ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného do 22.12.2015 (ďalej len „zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.12.2011 na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona účinného od 11.6.2010 sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.1.2017 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 1.11.2008 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 17.7.2014 predávajúci nesmie konať v rozpore dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zvykmi a tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.1.1992, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.11.2008 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.3.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné

ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného od 1.7.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 13.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 23.12.2015 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len ako „zákon o bankách“) účinného od 1.8.2014 banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného od 1.1.2017, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Posúdenie veci súdom

23. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzavretá zmluva o úvere. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre posúdenie okolností, či ide o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou právnou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje (zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva), ale dôležité je, že ide o poskytnutie peňažných

prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Rozdiel medzi spotrebiteľskými úvermi na jednej strane a inými úvermi na druhej strane, v ktorom prípade možno vzťah posudzovať ako obchodný, spočíva predovšetkým v charaktere subjektov takéhoto vzťahu. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, bankou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaní sú spotrebiteľia, keďže sú fyzickými osobami, ktorým bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. V danom prípade sa tiež jedná o spotrebiteľskú zmluvu aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 52 odsek 2 tretia veta Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovaným úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa zaviazali splatiť v 107 mesačných splátkach vo výške á 100,32 eur s termínom konečnej splatnosti úveru ku dňu 22.4.2024.

26. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 zákona o bankách).

27. Súd mal za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 8.7.2020 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka. Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Takéto postupovanie bánk voči ich klientom zákon do 1.1.2002 výslovne neupravoval, čo v praxi spôsobovalo vážne výkladové problémy pri riešení otázky, či by pri prípade postúpení pohľadávky banky voči jej klientovi došlo alebo nedošlo k porušeniu bankového tajomstva s cieľom ochrany klientov bánk.

28. Vzhľadom na uvedené súd v prvom rade skúmal, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

29. Pre platné postúpenie pohľadávky sa vyžaduje splnenie viacerých zákonných podmienok a to jednak podľa ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak tiež podľa § 92 ods. 8 o bankách. V prvom rade § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch predpokladá, že sa postupuje splatná pohľadávka a to buď po termíne konečnej splatnosti alebo v prípade, ak sa stala splatnou pred týmto termínom splatnosti. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že právny predchodca vyhlásil úverovú pohľadávku ku dňu 11.4.2018 predčasne splatnou, a teda k postúpeniu došlo uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom v čase, kedy pohľadávka banky bola splatná pred jej termínom konečnej splatnosti. Súd konštatuje, že právny predchodca pri zosplatnení pohľadávky postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a pred zosplatnením úveru žalovaných riadne vyzval na úhradu omeškaných splátok a upozornil ich na možnosť požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti.

30. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia v môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. (Pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019).

31. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 10Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019 uviedol s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. marca 2018, ako aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018 (publikovaný Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018), že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu mimo bankový sektor. Tiež z tohto ustanovenia vyplýva presný záujem zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Nerešpektovanie tejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Obč. zák.). Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné a podmienky vyplývajúce z tohto ustanovenia sú podľa dovolacieho súdu špeciálne zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí pritom prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti).

32. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Pre splnenie podmienky písomnej výzvy bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka. (pozri tiež rozhodnutia v obdobných veciach - rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/11/2021 zo dňa 5.5.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/3/2021 zo dňa 18.3.2021)

33. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že postupca Všeobecná úverová banka, a. s. nepostupoval v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca nepredložil súdu žiadnu písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky na nového veriteľa, a teda žalovaným nebol poskytnutý žiaden dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke za účelom zotrvania s ňou vo vzťahu.

34. Podľa názoru súdu touto výzvou nemôže byť písomnosť zo dňa 11.4.2018 predložená žalobcom a označená ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, a to aj napriek tomu,

že obsahuje znenie „vyzývame Vás ma predčasné splatenie zostatku úveru...“ za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to vzhľadom na obsah tohto právneho úkonu, pretože ním banka -právny predchodca žalobcu nevyzýva žalovaného k úhrade v dôsledku omeškania dlžníka so splnením záväzku, ale uvedeným jednostranným úkonom právny predchodca žalobcu vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru. V písomnosti zo dňa 11.4.2018 sa ani len nespomína možný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa názoru súdu spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. (pozri tiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.5.2021, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/25/2021 zo dňa 28.9.2021)

35. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžadujúceho doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky a následné omeškania s úhradou dlhu nepretržite počas 90 dní, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak podľa názoru súdu nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní a preto súd žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie 1.898,67 eur s príslušenstvom zamietol.

K trovám konania

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

38. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 2.013,67 eur s príslušenstvom. Súd žalobu v časti o zaplatenie 115,- eur zastavila v ostatnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní je tak nepatrný, preto by nárok na náhradu trov konania patril žalovaným.

39. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade boli žalovaní v konaní pasívni, nevykonali žiadny procesný úkon, náhradu trov konania sa neuplatnili, ani nevyčíslili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Keďže o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, výrok o trovách konania musí byť súčasťou rozhodnutia. Civilný sporový poriadok však výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto v danej veci s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaných rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.